

*Aşk ve Gurur
ve Zombiler*

“PENCERELERE FAZLA YAKIN DURMA TALİHSİZLİĞİNİ YAŞAYAN
BİRKAÇ KONUK ÇABUCAK YAKALANIP MİDEYE İNDİRİLDİ.”

AŞK VE
GURUR
VE ZOMBİLER

KLASİK KRALİYET ROMANSI -
ŞİMDİ ŞİDDET DOLU ZOMBİ KAOSUYLA

JANE AUSTEN VE
SETH GRAHAME-SMITH
ÇEVİRİ: DOST KÖRPE

AŞK VE GURUR VE ZOMBİLER

Bu kitap ilk kez 2009 yılında "Pride and Prejudice and Zombies" ismiyle Amerika'da Quirk Books tarafından yayımlanmıştır. Kitabın Türkçe yayın hakları Onk Ajans aracılığıyla alınmıştır.

Copyright © 2009 Quirk Productions, Inc.
www.quirkbooks.com

Türkçe yayın hakları:

© 2009 Bkz Yayıncılık Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.

Sertifika No: 12746

Domingo, Bkz Yayıncılık markasıdır.

Yazar: Jane Austen ve Seth Grahame-Smith

Kapak Resmi: The Bridgeman Art Library International Ltd'in izniyle

Kapak zombilemesi ve tasarımı: Doogie Horner

İllüstrasyonlar: Philip Smiley

Çeviri: Dost Körpe

Sayfa Uygulama: Deniz Guliyeva

Kapak Uyarlama: Miray Doğan

Redaksiyon: Gülin Ekinci

ISBN: 978-605-4729-65-4

I. Baskı: Eylül 2009

III. Baskı: Nisan 2016

Ertem Basım Ltd. Şti.

Nasuh Akar Mahallesi 25. Sokak No 19

Balgat Ankara

Tel: (312) 640 16 23 Sertifika No: 26886

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tümünün veya içeriğinin herhangi bir bölümünün yayıncının yazılı izni olmadan, fotokopi yöntemi dahil, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla çoğaltılması yasaktır.

Bkz Yayıncılık Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.

Şahkulu Mah. Büyüyük Hendek Cad. Brot Apt.

No: 4/10 Beyoğlu İstanbul

Tel: (212) 245 08 39

e-posta: domingo@domingo.com.tr

www.domingo.com.tr

İLLÜSTRASYONLAR

Pencerelere fazla yakın durma talihsizliğini yaşayan birkaç konuk çabucak yakalanıp mideye indirildi. giriş sayfası

Bay Darcy, Elizabeth'le kız kardeşlerinin ilerleyerek zombilerin kellelerini peş peşe uçurmalannı odanın bir köşesinden seyretti. sayfa 15

Elizabeth ahlak kurallarına boşvererek eteğini kaldırıp yarattığın kafasına hızlı bir tekme attı. sayfa 29

İki tane yetişkin ağza alınmaz –ikisi de erkektiler– ev personelinin beyinleriyle kendilerine ziyafet çekmekle meşguldüler. sayfa 77

Düğün gerçekleşti ve gelinin durumundan şüphelenen tek kişi Elizabeth gibiydi. sayfa 107

“Sevgili kızım,” dedi leydi hazretleri, “bu mücadeleyi ciddiye almanı tavsiye ederim. Ninjaların sana acımazlar.” sayfa 125

Tekmelerinden biri hedefini bulunca Darcy şömineye ikiye bölecek kadar şiddetle çarptı. sayfa 143

Kuralları basitti: ormandaki iri erkek geyiklerden birinin yanına sokulup, boğuşarak hayvanı yere yatırdıktan sonra burnundan öpmek. sayfa 173

Darcy tüfüğünün dumanıyla sarmalanmıştı; kestane rengi, yeleye benzer saçlarının arasından geçen dumanlar göğe yükseliyorlardı. sayfa 189

“Zayıf, aptal kız! Bu yaşlı vücut yaşadığı sürece yeğenimi bir daha asla göremeyeceksiniz!” sayfa 277

Emekleyen yaratıklar beyin sandıkların taze karnabaharları ısınyorlardı. sayfa 287

1. BÖLÜM

ŞU EVRENSEL OLARAK KABUL EDİLEN bir gerçektir ki, Şbeyin sahibi bir zombi daima daha çok beyne ihtiyaç duyacaktır. Bu gerçek en çok, son zamanlarda Netherfield Parkı'na yapılan ve on sekiz kişilik bir ev halkının bir yaşayan ölümler ordusu tarafından katledilip yenmesiyle sonuçlanan saldırılarla belli olmuştu.

“Sevgili Bay Bennet,” dedi hanımı ona bir gün, “Netherfield Parkı'na yeni birinin taşındığını duymuş muydunuz?”

Bay Bennet duymadığını söyleyerek sabahki işine, yani hançerlerini bileyip tüfeklerini parlatmaya devam etti... çünkü ağza alınmazların saldırıları son haftalarda kaygı verici bir artış göstermişti.

“Ama öyle,” diye karşılık verdi hanımı.

Bay Bennet bir şey demedi.

“Şimdiki sahibinin kim olduğunu bilmek istemiyor musunuz?” diye haykırdı karısı sabırsızca.

“Bak kadın, tüfeğimle uğraşıyorum. Gevezelik etmeye mecbur-san devam et, ama konağımı savunmama engel olmadan!”

Bu davet yeterliydi.

“Ama hayatım, Bayan Long'un dediğine göre Netherfield zengin bir genç adamın eline geçmiş ve tam o tuhaf salgın Manchester'a yayılırken, adam Londra'dan dört atlı bir hafif gezinti arabasıyla kaçmış.”

“Adı neymiş?”

“Bingley. Senede dört beş bin kazanıyormuş. Kızlarımızın başına talih kuşu kondu!”

“Nasıl yani? Onlara kılıç ve tüfek kullanmayı öğretebilir mi?”

“Nasıl bu kadar can sıkıcı olabiliyorsunuz! Şunu bilmelisiniz ki, kızlarımızdan birini onunla evlendirmek niyetindeyim.”

“Evlendirmek mi? Böyle bir zamanda mı? O Bingley denen adamın böyle bir niyeti yoktur eminim.”

“Niyetmiş! Saçma, nasıl böyle konuşabiliyorsunuz! Kızlarımızdan birine âşık *olabilir* büyük ihtimalle, bu yüzden onu gelir gelmez ziyarete gitmelisiniz.”

“Bence gerek yok. Hem yolları çok gerekmedikçe kullanmamalıyız, yoksa son zamanlarda güzelim Hertfordshire’ımıza bela olan talihsiz musibet yüzünden daha çok at ve at arabası yitiririz.”

“Ama kızlarınızı düşünün!”

“Onları düşünüyorum zaten salak kadın! Senin gibi akılları evlilik ve servet hayalleriyle bulanacağına dövüş sanatlarıyla ilgilenenler çok daha iyi! Mecbursan gidip bu Bingley ile görüş, ama seni uyarıyorum ki kızlarımızın hiçbirinin pek bir özelliği yok; hepsi de anneleri gibi aptal ve cahiller, kardeşlerinden daha çok katil içgüdüsüne sahip olan Lizzy hariç.”

“Bay Bennet, öz çocuklarınızı nasıl böyle aşağılayabiliyorsunuz? Beni sinirlendirmekten zevk alıyorsunuz. Zavallı sinirlerimin bozulmasına aldırdığımız yok.”

“Beni yanlış anladın güzelim. Sinirlerine saygım sonsuz. Onlar eski dostlarım. En az son yirmi yıldır onlardan başka pek bir şey duymadım zaten.”

Bay Bennet hazırcevaplığın, alaycılığın, ihtiyatlılığın ve öz disiplinin o kadar tuhaf bir karışımıydı ki, karısı yirmi üç yıldır onun karakterini tanıyamamıştı. *Kansının* zihnini tanımaksa daha kolaydı. Aklı kıt, bilgisiz ve sağı solu belli olmayan biriydi. Hoşnutsuzken kendini sinirli sanırdı. Sinirliykense –ki o tuhaf salgının patlak verdiği gençlik yıllarından beri neredeyse sürekli sinirliydi– başkalarının önemsiz bu-lararak bir kenara attığı geleneklere tutunurdu.

Bay Bennet’in işi gücü kızlarını hayatta tutmaktı. Bayan Bennet’in işi gücüyse onları evlendirmektir.

2. BÖLÜM

BAY BENNET, Bay Bingley'nin ziyaretine ilk gidenlerden biri oldu. Karısına gitmemesi gerektiğini söyleyip durmuşsa da, adamı ziyaret etmeyi daha baştan kafaya koymuştu ve kadın bu ziyareti ancak o akşam, olup bittikten sonra öğrendi. İkinci kızının yeni bir kılıcın kabzasına Bennet armasını oymasını seyrederken Bay Bennet birden şöyle deyiverdi:

“Umarım Bay Bingley'nin hoşuna gider Lizzy.”

“Bay Bennet'in *neyden* hoşlandığımı bilemeyiz,” dedi kızın annesi hınçla, “çünkü ziyaretine gitmiyoruz.”

“Ama unutma ki,” dedi Elizabeth, “onunla bir sonraki baloda tanışacağız anneciğim.”

Bayan Bennet karşılık vermeye tenezzül etmese de kendini tutamayıp kızlarından birini azarlamaya başladı.

“Tanrı aşkına öksürüp durma Kitty! Hastalanmış gibi sesler çıkarıyorsun!”

“Anne! Etraf zombi doluyken söylenecek laf mı bu!” diye karşılık verdi Kitty huysuzca. “Bir sonraki balo ne zamanmış Lizzy?”

“İki hafta sonra.”

“Evet, öyle,” diye haykırdı annesi, “ve o adamla tanışamayacağız çünkü görünce tanıyamayacağız. Ah, keşke Bingley ismini hiç duymasaydım!”

“*Bunu* duyduğuma üzüldüm,” dedi Bay Bennet. “Bilsem bu sabah onu ziyarete gitmezdim. Ne büyük talihsizlik; ama ziyaretine gittiğime göre artık mecburen tanışacaksınız.”

Bayanların kapıldığı hayret, tam da istediği şeydi; Bayan Bennet belki diğerlerinden daha çok şaşırmişti; gerçi ilk sevinç şokunu at-

latınca, bunu zaten başından beri tahmin ettiğini söylemeye başladı.

“Ne iyi ettiniz sevgili Bay Bennet! Ama sizi sonunda ikna edeceğimi biliyordum. Öyle bir insanla tanışmayı ihmal etmeyecek kadar kızlarınızı sevdiğinize emindim. Eh, çok sevindim! Hem bu sabah gidip de şimdiye kadar bir şey söylememeniz güzel bir şaka.”

“Yüz verdim diye gevşedim sanma,” dedi Bay Bennet. “Kızlar her zamanki gibi eğitimlerine devam edecekler... Bingley olsun ya da olmasın.”

“Elbette, elbette!” diye haykırdı Bayan Bennet. “Cazibeleri kadar ölümcül olacaklar!”

“Şimdi istediğin kadar öksürebilirsin Kitty,” dedi Bay Bennet; ve konuşurken odadan çıktı, çünkü karısının aşırı sevinci onu yormuştu.

“Ne kadar mükemmel bir babanız var kızlar!” dedi kadın kapı kapanınca. “Yüce Tanrımız cehennem kapılarını kapatıp, ölüleri aramızda dolaşmaya mahkûm ettiğinden böyle sevinçleri mumla arar olduk. Lydia, şekerim, sen en küçükleriniz olsan da sanırım bir sonraki baloda Bay Bingley seninle dans edecektir.”

“Ah!” dedi Lydia yiğitçe. “Korkmuyorum; çünkü *gerçekten* en küçüküğümüz olsam da, karşı cinsi baştan çıkarma konusunda en beceriklimiz benim.”

Akşamın geri kalanı Bay Bingley’nin Bay Bennet’ın ziyaretine ne zaman karşılık vereceğine kafa yormakla ve onu ne zaman akşam yemeğine davet etmeleri gerektiğine karar vermekle geçti.

3. BÖLÜM

ANCAK BAYAN BENNET beş kızının yardımıyla ne kadar uğraşsa da, kocasından Bay Bingley ile ilgili yeterince bilgi almayı başaramadı. Ona çeşitli yöntemlerle saldırdılar... doğrudan sorularla, kurnazca tahminlerle ve imalı çıkarımlarla; ama Bay Bennet hepsinin ustalığını alt etmeyi başarıncaya sonunda komşuları Leydi Lucas'ın verdiği ikinci ağızdan bilgilerle yetinmek zorunda kaldılar. Leydi epey olumlu sözler söylemişti. Sör William adama bayılmıştı. Bay Bingley oldukça gençti, son derece yakışıklıydı ve üstüne üstlük bir sonraki baloya kalabalık bir grupta gelecekti. Bundan iyisi can sağlığıydı!

“Kızlarımdan birinin Netherfield’a yerleşip mutlu yaşadığını görebilsem,” dedi Bayan Bennet kocasına, “diğer kızlarımdan da aynı şekilde hayırlı kısmetler bulduklarını görsem, başka bir şeycik istemem!”

“Ben de beşinin de İngiltere’nin şimdiki bu güç koşullarında sağ kalabildiklerini görsem başka bir şey istemem,” diye karşılık verdi kocası.

Bay Bingley birkaç gün sonra Bay Bennet’in ziyaretine karşılık verdi ve onunla kütüphanesinde on dakika zaman geçirdi. Güzelliklerine ve dövüş ustalıklarına dair çok şey duyduğu genç bayanları görmesine izin verileceğini umuyordu; ancak sadece babalarını görebildi. Bayanlarsa biraz daha şanslıydılar, çünkü bir üst kat penceresinden bakarak adamın mavi bir ceket giydiğini, siyah bir ata bindiğini ve sırtında bir Fransız karabinası taşıdığını görme fırsatı bulmuşlardı... Bir İngiliz için epey egzotik bir silahtı bu. Ancak adamın karabinayı beceriksizce taşıdığını gören Elizabeth, tüfek ve diğer dövüş sanatları konusunda pek az eğitim aldığına kanaat getirdi.

Kısa süre sonra bir akşam yemeği daveti yapıldı; Bayan Bennet ev sahibeliğini yüceltecek yemekleri seçmişken, her şeyin ertelenmesine yol açan bir haber geldi. Bay Bingley ertesi gün şehre gitmek zorunda olduğundan davetlerini kabul etme şerefine nail olamayacaktı vs. Bayan Bennet'in canı fena halde sıkıldı. Adamın daha Hertfordshire'a yeni gelmişken şehirde ne işi olabileceğini bilemiyordu. Leydi Lucas, beyefendinin Londra'ya sadece balo için büyük bir grup toplamaya gidiyor olabileceğini söyleyerek Bayan Bennet'in içini biraz rahatlattı; kısa süre sonra da Bay Bingley'nin baloya on iki hanımla yedi beyefendi getireceği haberi geldi. Kızlar bayanların sayısının fazlalığına üzüldüler, ama Londra'dan on iki yerine yalnızca altı hanımla döndüğünü duyunca rahatladılar; beşi kız kardeşleri, biri de yeğenydi. Baloya katılan grup ise beş kişiden, Bay Bingley, iki kız kardeşi, büyük kız kardeşinin kocası ve bir başka genç adamdan ibaretti.

Bay Bingley yakışıklıydı ve tam bir centilmendi; hoş bir çehresi ve rahat, doğal tavırları vardı. Kız kardeşleri güzel kadınlardı, kesinlikle şıktılar, ama dövüştten pek anlamadıkları belliydi. Bay Bingley'nin eniştesi Bay Hurst bir centilmen gibi görünüyordu; ama arkadaşı Bay Darcy boyuyla posuyla, yakışıklılığıyla, soylu edasıyla kısa sürede salondakilerin dikkatini çekti. Cambridge'in düşüşünden beri ağza alınmazların binden fazlasını öldürdüğü haberi de içeri girişinden beş dakika sonra yayılmıştı. Beyler onun iyi bir adam olduğunu, hanımlarsa Bay Bingley'den çok daha yakışıklı olduğunu söylediler ve epey hayranlık uyandırdı, ta ki tavırlarıyla insanları tiksindirip popülerliğini yitirene dek; çünkü kibirli, burnu havada ve müşkülpesent olduğu anlaşıldı.

Bay Bingley kısa sürede salondaki belli başlı herkesle tanışmıştı; canlı ve doğal biriydi, her dansa katıldı, balonun erken bitmesine sinirlendi ve Netherfield'da bir balo düzenlemekten bahsetti. Her ne kadar kılıç ve tüfek kullanmada Bay Darcy kadar usta olmasa da, kendi nitelikleri yabana atılamazdı. Aralarındaki tezat ne büyüktü! Bay Darcy dünyanın en kibirli, en sevimsiz adamıydı ve kimse onun bir daha gelmesini istemiyordu. Ona en çok düşman kesilenlerden biri

Bayan Bennet'tü, çünkü genel tavırlarından zaten hazzetmediği adam üstüne üstlük kızlarından birine hakaret etmişti.

Beylerin azlığı yüzünden Elizabeth Bennet iki dans boyunca oturmak zorunda kalmıştı; bu sırada, yanında duran Bay Darcy ile birkaç dakikalığına dansa ara verip, arkadaşının da katılması için ısrar etmeye gelen Bay Bingley'nin arasında geçen konuşmaya kulak mîsafiri olmuştu.

"Gelsene Darcy," dedi Bay Bingley, "mutlaka dans etmelisin. Böyle aptal aptal tek başına durmana gönlüm razı olmuyor."

"Hayatta olmaz. Tanımadığım partnerlerle dans etmekten hoşlanmam bilirsin. Böyle bir toplulukta hiç yakışık almaz. Kız kardeşlerin nişanlılar ve bu odada yanını durmayı ceza olarak görmeyeceğim başka tek bir kadın bile yok."

"Ne diyorsun sen!" diye haykırdı Bay Bingley. "Hayatımda bu akşamki kadar çok güzel kıızı bir arada görmedim; bazıları resmen bir içim su."

"Sen odadaki tek güzel kızla dans ediyorsun," dedi Bay Darcy, en büyük Mis Bennet'a bakarak.

"Ah! Hayatımda gördüğüm en güzel yaratık o! Ama baksana, kız kardeşlerinden biri yanını oturuyor, o da çok güzel ve bence gayet hoş."

"Hangisini diyorsun?" diyen Bay Darcy dönüp bir an Elizabeth'e baktı ve göz göze geldiklerinde bakışlarını kaçırıp soğuk bir edayla "İdare eder," dedi, "ama *beni* baştan çıkaracak kadar güzel değil; şu anda başka erkeklerin reddettiği genç bayanlara ilgi gösterecek halde değilim."

Bay Darcy yürüyerek uzaklaşırken Elizabeth kanının donduğunu hissetti. Hayatında hiç bu kadar aşağılanmamıştı. Bir savaşçı olarak bu hakaretin öcünü alması gerekiyordu. Elizabeth dikkat çekmemeye özen göstererek ayak bileğine uzandı. Orada eli elbisesinin altında gizli hançere dokundu. Bu kibirli Bay Darcy'nin peşinden dışarı çıkıp boğazını kesmek niyetindeydi.

Ama daha silahının kabzasını yeni kavramışken salonda çığlıklar koptu ve hemen ardından pencere camları kırıldı. Ağza alınmazlar

sakarca ama hızla içeri daldılar; defin kıyafetleri bakımsızdı. Bazılarının geceliklerinin yırtık pırtıklığı rezaletti; bazılarının üstüneyse o kadar kirli takım elbiseler vardı ki, sanki çamurdan ve kurumuş kandan yapılmışlardı. Eteri çeşitli çürüme safhalarındaydı; yeni ölmüş olanlarınkı açık yeşil ve esnekti, daha eskiden ölenlerinkiyse gri ve gevrekli... gözleriyle dilleri çoktan yok olup gitmişti ve dudakları geri çekildiğinden sürekli gülümsüyor gibi duran kuru kafalara dönüşmüşlerdi.

Pencerelere fazla yakın durma talihsizliğini yaşayan birkaç konuk çabucak yakalanıp mideye indirildi. Elizabeth ayağa kalkınca, çırpınarak kurtulmaya çalışan Bayan Long'un kafasının iki korkunç dişi tarafından ısırıldığını, kafatasının ceviz kabuğu gibi kırıldığını ve koyu renkli kanının ta avizelere kadar fışkırdığını gördü.

Konuklar dört bir yana kaçışırken kargaşada Bay Bennet'in sesi duyuldu. "Kızlar! Ölüm Pentagramı!"

Elizabeth hemen dört kız kardeşi Jane, Mary, Catherine ve Lydia ile dans pistinin ortasında toplandı. Kızlar ayak bileklerinden birer hançer çıkarıp beş köşeli farazi bir yıldızın birer ucunda durdular. Odanın ortasından hep birlikte ilerlemeye başladılar... her biri bir eliyle ustura gibi keskin bir hançer savuruyor, diğer elini de gösterişsiz bir biçimde arkasında tutuyordu.

Bay Darcy, Elizabeth'le kız kardeşlerinin ilerleyerek zombilerin kellelerini peş peşe uçurmalarını odanın bir köşesinden seyretti. Koca Büyük Britanya'da bu kadar ustaca, bu kadar zarifçe ve ölümcül bir şekilde hançer kullanan başka tek bir kadın tanıyordu.

Kızlar salonun duvarlarına vardıklarında, ağza alınmazların sonuncusu da hareketsiz kalmıştı.

Saldırının dışında o akşam bütün aile için gayet güzel geçmişti. Bayan Bennet en büyük kızının Netherfield grubundakiler tarafından epey beğenildiğini görmüştü. En büyük kızı, Bay Bingley ile iki kere dans etmiş ve adamın kız kardeşlerinden övgü almıştı. Jane bu duruma annesi kadar, ama daha sessizce sevinmişti. Elizabeth, Jane'in memnuniyetini hissediyordu. Mary kendisinden Bayan Bingley'ye

“BAY DARCY, ELIZABETH’LE KIZ KARDEŞLERİNİN İLERLEYEREK ZOMBİLERİN KELLELERİNİ PEŞ PEŞE UÇURMALARINI ODANIN BİR KÖŞESİNDEN SEYRETTİ.”

yörenin en hünerli kızı diye bahsedildiğini işitmişti; Catherine ile Lydia da hiç partnersiz kalmayacak kadar şanslıydılar, ki onlar için bir balodaki önemli tek şey buydu. Bu yüzden yaşadıkları ve önde gelen sakinlerinden oldukları Longbourn Köyü'ne dönerken keyiflerine diyecek yoktu.

4. BÖLÜM

JANE İLE ELİZABETH YALNIZ KALDIKLARINDA, öncesinde Bay Bingley'yi övme konusunda ihtiyatlı davranmış olan Jane, kız kardeşine adamı ne kadar takdir ettiğinden bahsetti.

“Delikanlı dediğin öyle olur,” dedi, “aklı başında, espritüel, enerjik; ayrıca hiç o kadar görgülü bir insan görmemiştim! Hem çok rahattı, hem de son derece kibar!”

“Evet,” diye karşılık verdi Elizabeth, “ama ne o, ne de Bay Darcy ellerine bir bıçak ya da sopa almadılar.”

“Şey, bana ikinci kere dans teklif etmesi epey gururumu okşadı. Böyle bir iltifat beklemiyordum.”

“Çok hoş biri olduğu kesin ve ondan hoşlanmana izin veriyorum, ödleğin teki olsa da. Sonuçta çok daha aptal insanlardan hoşlandığın olmuştu.”

“Yapma Lizzy!”

“Ah, sen genel olarak insanları sevmeye fazla meyillisin, biliyorsun. Kimsede kusur bulmuyorsun. Hayatımda kimse hakkında kötü konuştuğunu duymuş değilim.”

“Herhangi bir insanı yargılamakta acele etmek istemem.”

“*Akıllısın*, ama başkalarının budalalıklarıyla saçmalıklarını gerçekten görmüyorsun! Bu adamın kız kardeşlerinden de hoşlandın, değil mi? Oysa onun kadar görgülü değiller.”

Aslında gayet hoş hanımefendilerdi; istedikleri zaman kendilerini beğendirme yetisinden yoksun değillerdi, ama kibirli ve şıma-